

กษัตริย์ยอดกตัญญู

ชั้น 5
ประชาชาติ
สุชาภา ประพันธ์วงศ์

เรื่องเล่าจากหนังสือธรรมะสมเด็จพระเจ้า (ภาคสมบูรณ) มีข้อความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงความรักความผูกพันในพระราชฐานะของความเป็น “แม่-ลูก” ระหว่างสมเด็จพระเจ้า (สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี) และพระราชโอรสธิดานั้นมีมากที่สุดประมาณ ดังภาพที่ปวงชนชาวไทยได้เคยสัมผัสมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชจริยวัตรของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงปฏิบัติดูแลสมเด็จพระบรมราชชนนีอย่างใกล้ชิด

ดงาม และยังคงตราตรึงอยู่ในดวงใจไทยทุกดวง แม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชจะมีพระราชภารกิจอันใหญ่หลวงในการดูแลทุกข์สุขของราษฎร หรือแม้แต่เสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมเยียนพสกนิกรทั่วทุกหัวระแหง แต่พระองค์มิเคยทรงลืมพระราชฐานะและพระราชภารกิจของ “ลูก” ที่พึงปฏิบัติต่อ “แม่” เลยแม้แต่บ่อย ทั้งยังเสด็จพระราชดำเนินไปวังสระปทุมในตอนเย็นเป็นประจำทุกวัน เพื่อทรงเยี่ยมเยียนและเสวยพระกระยาหารร่วมกับสมเด็จพระบรมราชชนนี สัปดาห์ละ 5 วัน และภาพประทับใจที่คนไทยคุ้นเคยก็คือ ทุกครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเข้าไปกราบที่พระเพลา (ตัก) ของสมเด็จพระเจ้าแล้วสมเด็จพระเจ้าทรงดึงพระองค์เข้ามาสวมกอดและทรงหอมแก้ม สะท้อนความผูกพันใกล้ชิดระหว่างทั้งสองพระองค์ได้เป็นอย่างดี

พระราชจริยวัตรที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประคองสมเด็จพระเจ้าก็เป็น

อีกหนึ่งเหตุการณ์ที่คนไทยเห็นอยู่ตลอดในยามที่เสด็จพระราชดำเนินไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งเรื่องนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งกับคนใกล้ชิดว่า

“ตอนเล็ก ๆ แม่ประคองเรา สอนเราเดิน ทัดให้เราเดิน เพราะฉะนั้น ตอนนี้แม่แก่แล้ว เราต้องประคองแม่เดิน”

หรือเมื่อคราวสมเด็จพระเจ้าประจักษ์และประทับที่โรงพยาบาลศิริราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จไปทรงเยี่ยมวันละหลายชั่วโมง ไปทุกวัน คราวหนึ่งพระองค์ทอดพระเนตรเห็นว่าพยาบาลกำลังเข็นสมเด็จพระเจ้าออกมารับลม พระองค์ทรงรีบเข้าไปแย่งพยาบาลเข็น แม่หมัดเล็กจะกราบทูลว่ามีพยาบาลเข็นอยู่แล้ว แต่พระองค์ก็มีรับสั่งว่า “แม่ของเรา ทำไม่ต้องให้คนอื่นเข็น เราเข็นเองได้”

ในหนังสือเล่มนี้ สมเด็จพระเจ้าทรงตอบคำถามถึงชีวิตหน้าหรือชาติหน้ามีจริงหรือไม่ เพราะจากหนังสือที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพของ ดร.สตางค์ มงคลสุข ได้เฝ้าละออของสุลิมพระบาททรงเขียนว่า “คุณความดีต่าง ๆ ที่ ดร.สตางค์ได้ทำไว้ จะสนองตอนในชีวิตชาติหน้า” สมเด็จพระเจ้าทรงตอบว่า “ถ้าคุณธรรมของแต่ละคนแล้ว ถ้ายังไม่ไปนิพพาน ก็คงจะมีชีวิตหน้า” เช่นเดียวกับเรื่องความทุกข์ อาจจะเป็นทุกข์ทางกายหรือทางใจ สมเด็จพระเจ้ามีรับสั่งว่า “ถ้าเจ็บทางกายจริง ๆ ก็ควรหาแพทย์ ทุกข์ทางใจก็หาทางแก้ทางธรรม

ภาพและเรื่องราวความประทับใจเหล่านี้ไม่ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไร พระราชจริยวัตรอันงดงามที่สะท้อนความรัก ความห่วงใยของทั้งสองพระองค์ยังคงซาบซึ้งและประทับใจในหัวใจคนไทยทุกคน มิรู้ลืม แม้ในวันที่เสด็จสู่สวรรคาลัยทั้งสองพระองค์แล้วก็ตาม